

РЕШЕНИЕ

№ 1096

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Коледжикова

Членове: Елизабет Петрова
Камелия Първанова

при участието на секретаря Ива Андр. Иванова
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20211000502056 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение № 262912/10.05.2021г, постановено по гр.д.№ 9660/2017г по описа на СГС, I ГО, 9-ти с-в, е отхвърлен предявеният от А.С. С. с ЕГН *****, срещу ЗК „Лев Инс” АД с ЕИК 121130788 иск с правно основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./ за плащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 48 000лв., настъпили в резултат на ПТП от 12.12.2015г, ведно със законната лихва върху тази сума от 13.12.2015г до окончателното й плащане и направените по делото разноски. Осъдена е А.С. С. да заплати на ЗК „Лев Инс” АД на основание чл.78, ал.3 ГПК направените по делото разноски в размер на 760лв.

Решението е обжалвано от А.С. С., представлявана от адв.М.Н. от САК, с доводи, че е неправилно и необосновано, при нарушение на процесуалните правила. Възражава срещу приетото от съда, че не е установен механизмът на настъпване на ПТП, както и за претърпените вреди, тъй като не е бил извършен медицински преглед непосредствено след инцидента. Сочи, че свидетелят Б. М. е единственият свидетел-очевидец на ПТП, като следва да се кредитират и показанията на св.Н. и на св.С.. Поддържа, че съгласно чл.172 ГПК показанията на лице, за което може да се предположи, че е заинтересовано от изхода на делото, се преценяват с оглед на всички останали доказателства по делото. Показанията на св.М. не са вътрешно противоречиви и са в резултат на непосредствени и преки възприятия. Сочи, че обстоятелството, че не е била потърсена лекарска помощ в деня на инцидента, а на следващия ден, не е основание да се приеме, че не са настъпили уврежданията от ПТП, като от заключението на СМЕ се установява, че е възможно увреждането-счупване на долно рамо на лява срамна кост на таза да се получи при страничното му притискане при въртене на

колата и рязко спиране при удар встрани. Поддържа, че при липсата на доказателства по делото, които пряко или косвено сочат, че е пострадала при други обстоятелства, не са налице основния да не се кредитират показанията на единственият свидетел. Претендира да се отмени обжалваното решение и да се уважи предявената искова претенция.

Ответната страна- ЗК „Лев Инс” АД, представлявана от адв.К.А. от САК, е оспорила въззивната жалба като неоснователна. Сочи, че по делото не са представени и събрани доказателства, установяващи по безспорен начин вината на застрахования в дружеството водач на лек автомобил „Опел Вектра” с рег. № *** Б. Д. М., за причинените телесни повреди на А.С. С., вследствие на ПТП от 12.12.2015г. Не е регистрирано ПТП на 12.12.2015г с участието на А.С. С. в РУ на МВР-Костинброд. В представения АУАН и наказателно постановление е констатирано само участието на водача М. в произшествието. Позовава се, че медицинското направление за пострадалата е от 13.12.2015г, а не от деня на настъпване на ПТП. Претендира да се остави без уважение въззивната жалба и да се потвърди решението. В писмената защита на процесуалния представител на дружеството се поддържат изложените в отговора доводи.

Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок, от надлежна страна и против обжалваем съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Ищцата по делото- А.С. С. е посочила в исковата молба, че на 12.12.2015г., рано сутринта, по второстепенен път в посока от с.Петърч за ж.п.гара с.Петърч, л.а. "Опел Вектра" с рег.№ ***, с водач Б. Д. М., при движение със скорост, несъобразена с пътните условия, излязъл от пътното платно и реализирал ПТП в крайпътен знак, при който като пътник в автомобил е пострадала. В резултат от инцидента почувствала остра силно изразена болка в областта на таза и бедрената кост и множество охлузвания и натъртвания по цялото тяло. Поради липсата на активен телефон не могли да извикат Пътна помощ или друг за оказване на помощ. След инцидента водачът на автомобила излязъл на пътното платно в опит да спре преминаващ автомобил. Повече от час по пътя не минал нито един автомобил и поради засилващата се болка и лоши метрологични условия Б. М. я занесъл на ръце до дома на техни приятели в с.Петърч, където се почувствала по-добре, но поради стреса от произшествието изпаднала в състояние на силно безпокойство и настояла да я закарат в дома ѝ в гр.***. С преминаване на времето болките се засилили и на следващия ден по спешност е била закарана в УМБАЛСМ "Пирогов", където било установено петрохантерно счупване на бедрена кост. След съответни манипулации с препоръка за продължителна директна екстензия е насочена към личен лекар. Повече от четири месеца била обездвижена, на легло и със силни болки. Не можела да се обслужва и да задоволява елементарни хигиенни нужди, имала нужда от чужда помощ. От залежаването получила рани по гърба, което допълнително влошило състоянието ѝ. Безпомощното състояние, в което изпаднала, допълнително я натоварвало психически, както и не можела да са грижи за децата си. В периода на раздвижване била принудена да се движи с патерици. Възстановяването ѝ било бавен и болезнен процес, който продължавал и към датата на исковата молба, като и в този момент движенията в крайника и са ограничени, налице е трайно увреждане, изразено в отслабване на мускулатурата и двигателната функция на крайника. При влошаване на времето изпитва болки и дискомфорт. Инцидентът се отразил негативно на психиката ѝ, тъй като изпитва страх и уплаха от изживяното, безпокои се всеки път, когато пътува.

Към датата на ПТП собственикът на лек автомобил "Опел Вектра" с рег.№ ***, с водач Б. М., имал валидна застраховка "Гражданска отговорност" с ответното дружество, което на основание чл.267 от КЗ /отм./ е длъжен да покрие в границите на определената в договора сума, отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди.

Претендирала е да бъде осъдено ответното дружество да ѝ заплати сумата от 48 000,00 лева обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП от 12.12.2015г., ведно със законната лихва върху тази сума от 13.12.2015г. до окончателното ѝ плащане и направените по делото разноски.

Ответникът по делото –ЗД „Лев Инс” АД е оспорил исковата претенция с доводи, че е неоснователна. Възразил е, че ищцата е била пътник в автомобила при настъпване на процесното ПТП, както и че е пострадала като такъв. Оспорил е описания в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП, наличието на причинно-следствена връзка с претендираните вреди и вината на водача. При условията на евентуалност е направил възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, която е пътувала без обезопасителен колан, с какъвто е разполагал автомобилът. Направил е възражение за прекомерност на претендираното обезщетение.

С решението си първоинстанционният съд е отхвърлил исковата претенция като е приел, че не е доказана по делото причинна връзка между телесното увреждане на ищцата и настъпилото на 12.12.2015г ПТП.

По делото е предявен иск с правно основание чл. 226, ал.1 КЗ/отм./, по който застрахователят отговаря за причинените вреди от застрахования, поради наличието на задължителна застраховка „Гражданска отговорност” за застрахования лек автомобил. Фактическият състав включва виновно противоправно поведение на водача на лекия автомобил, настъпили вреди, причинно-следствена връзка между деликта и вредите, наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност” между прекия причинител и застрахователя.

Не се спори между страните по делото, че лекият автомобил е имал застраховка „Гражданска отговорност” към ответното застрахователно дружество към датата на ПТП.

Спори се между страните дали телесното увреждане на ищцата-счупване на долното рамо на срамната кост, е в причинна връзка с настъпилото ПТП на 12.12.2015г.

По делото е представен АУАН № 107667/12.12.2015г и наказателно постановление, в които е отразено, че на посочената дата, в с.Петърч, л.а. „Опел Вектра” с рег. № 3011, на общински път №SFO2406, е настъпило ПТП, при което водачът на л.а."Опел Вектра" с рег. № 3011 управлявал с посока на движение жп Гара Петърч. Поради движение с несъобразена с пътните условия скорост изгубил управление на МПС, напуснал пътното платно отляво и реализирал ПТП в пътен знак В-26.

Видно от представено по делото Медицинско направление № 38697/13.12.2015г, издадено от УМБАЛСМ „Пирогов”, извлечение от Амбулаторна книга, е, че А.С. С. е била прегледана от лекар и ѝ е поставена диагноза.

По делото са ангажирани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Б. Д. М., живеещ на съпругески начала с ищцата и имащи три деца, е дал показания, че на 11.11.2015г. са били на гости с ищцата при негов колега-св. Н., като на сутринта на 12.12.2015г са тръгнали за работа. Понеже бързали за работа, карал бързо и колата се е завъртяла, ударила се е в пътен знак откъм страната на А. С., колата се е преобърнала няколко пъти. Опитал се е да извади пострадалата, но не е успял, тъй като коланът я бил затиснал. Срязал обезопасителния колан и установили, че тя не може да се движи и му казала, че я боли десният крак. Няма телефон в него и не могли да се обалят на полицията. Носил пострадалата до дома на св.Н., при когото били преди това на гости. От там се

обадили на сестрата на ищцата и ѝ казали да дойде да ги прибере. Прибрали се в дома им в гр.***, за да видят децата си, извикали Бърза помощ, но им казали, че трябва да отидат в УМБАЛСМ „Пирогов” и при преглед там било установено, че ѝ е счупен тазът на две места. Изпуснал е завоя, тъй като имало заледен участък и автомобилът се е превъртял четири пъти, без да се отделят гумите от асфалта. Бил му съставен акт за плащане на увредения пътен знак. Пострадалата отишла на лекар на другия ден, тъй като имала силни болки, страх и е нямала осигуровки.

Свидетелят Н. е дал показания, че знае за ПТП, тъй като вечерта преди него А. и Б. му били на гости и си тръгнали сутринта на 12.12.2015г., но след час и половина се върнали, като Б. носел на ръце А.. Били си забравили телефона в дома му и се връщали, за да го вземат. Б. му казал, че пътят бил заледен, поради което колата се завъртяла и ударила в пътен знак. Не са се обадили на КАТ, тъй като нямали минути, а от неговия телефон се обадили на сестрата на А.. От КАТ после са видели колата и пътния знак, но не знае кой ги е уведомил.

Свидетелката Л. С., сестра на ищцата, е дала показания, че знае за ПТП, тъй като ѝ се е обадила сестра ѝ, за да ѝ каже за него и поискала да отидат със съпруга ѝ да ги приберат, което направили. Сестра ѝ била в тежко състояние, боляло я всичко от кръста на долу. Поискали да повикат спешна помощ, но сестра ѝ започнала да плаче и да ѝ се моли, че иска да види децата. Имала силни болки, не е можела да се движи. Извикали Бърза помощ, сложили ѝ обезболяваща инжекция, като на другия ден, понеже болките продължавали, я закарвали в УМБАЛСМ “Пирогов” и установили, че има спукат таз. Била е обездвижена въщи 3-4 месеца. Грижела се за пострадалата и децата ѝ, заедно с другата им сестра. След инцидента се е затворила в себе си, спряла да общува, получила страхова невроза от пътуване с кола.

По делото е изслушано заключение по СМАТЕ, изготвено от д-р Н. Ц. и инж.И. Т., съгласно което е посочен механизъм на ПТП, че процесният лек автомобил се е движел по пътя в дясната пътна лента с посока от жп гара с.Петърч към с. Петърч със скорост на движение 40 км/ч и поради заледен участък, водачът изгубил управлението върху автомобила. Поднесъл наляво и напускайки пътното платно, завъртял се около вертикалната си ос, и се установил извън платното за движение. По данни на водача на автомобила мястото на деформация на автомобила е възникнало вследствие на удара. Не е възможно изчисляване на скоростта на автомобила, да се установи мястото на удара с пътния знак. Автомобилът е бил снабден с обезопасителни колани. Установените телесни вреди на А. С. съответстват на процесното произшествие. При преглед от вещите лица пострадалата е показала белег от 1.5см на лявото коляно, но раната не е описана никъде. Диагнозата Пертрохантерно счупване на бедрената кост в болничния лист от 28.01.2016г не се потвърждава от рентгено-графия от 13.12.2015г., от рентгенография на 15.09.2020г, т.е. няма счупване на бедрената кост. Счупването на долното рамо на срамна кост може да се получи от латерално притискане на таза, на страничен удар или на директен удар в срамната кост, при странично притискане на таза. Лекува се с постелен режим между 2 и 4 седмици, до 6-

тата седмица постепенно натоварване с помощни средства и пълно възстановяване след 8-та седмица. Няма данни за усложнения от травмата. Ако е била с поставен предпазен колан, центробежните сили могат да предизвикат удар на тялото встрани, дори и при поставен предпазен колан. Предпазният колан би могъл да предотврати директния удар. В съдебно заседание вещото лице д-р Ц. е посочил, че счупването може да се получи от падане от собствен ръст.

Въз основа на обсъдените доказателства се установява, че на 12.12.2015г е настъпило ПТП, при което застрахованият лек автомобил „Опел Вектра” с рег. № 3011, с водач Б. Д. М., е самокатастрофирал. Водачът на лекия автомобил го управлявал с посока на движение жп гара с . Петърч. Поради движение с несъобразена с пътните условия скорост изгубил управление на МПС, напуснал пътното платно отляво и реализирал ПТП в пътен знак В-26.

От представения акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление следва да се направи извод за наличие на виновно поведение на водача на лекия автомобил, тъй като му е наложено административно наказание за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП. Въз основа на ангажираните по делото доказателства, чрез разпит на свидетеля М., се установява, че ищцата е била пътник в лекия автомобил и пострадала при ПТП. Възражението, че показанията му са заинтересовани, е неоснователно, тъй като същите следва да се обсъдят във връзка с другите доказателства. Тези показания съответстват на заключението на СМАТЕ, съгласно което уврежданията на ищцата е възможно да настъпят при механизма на ПТП. Съдебната практика-решение по гр.д.№ 1610/2019г по описа на IV Г.О., ГК на ВКС, приема, че липсата на други доказателства за установяване на начин на причиняване на увреждането, не е основание да не се кредитират показанията на единственият свидетел-очевидец. Тази практика не противоречи на цитираната в писмената защита, изготвена от процесуалния представител на застрахователното дружество.

Показанията на свидетеля М. кореспондират и със свидетелските показания на св. Н., който е видял пострадалата, непосредствено след ПТП, че е носена от съпругът ѝ на ръце и е била с болки, както и св. показания на сестрата на пострадалата св.С., която също има възприятия от датата на ПТП и е взема пострадалата, за да я превози до дома ѝ. Обстоятелството, че ищцата е посетила болнично заведение на 13.12.2015г, а не в деня на ПТП, не следва да води до извод, че увреждането не е настъпило на 12.12.2015г, на която дата по свидетелски показания също е била посетена от медицински екип на Бърза помощ. Посоченото от вещото лице в съдебно заседание, че увреждането може да настъпи и при падане на лицето, не е основание да се приеме, че такова е доказано и същото не е настъпило при процесното ПТП.

Въз основа на изложеното, следва да се приеме, че е установено противоправното поведение на водача на автомобила, причинил ПТП, при което е пострадала ищцата като пътник в лекия автомобил. Следва, че са налице условията за ангажиране на отговорността

на застрахователното дружество.

По отношение на размера на дължимото обезщетение, съдът съобразява, че Постановление №4/23.12.1968г. на Пленума на ВС и съдебната практика на ВКС по чл.290 от ГПК-напр. решение №130/8.07.2013г. на ВКС по т.д.№669/2012г., № Т.О., решение №151/12.11.2013г. на ВКС по т.д.№486/2012г, II Т.О., ТК, решение №88/9.07.2012г. на ВКС по т.д.№1015/2011г, II Т.О., ТК, решение №199/30.11.2016г. на ВКС по т.д.№2432/2015г., II Т.О, в които се приема, че справедливостта като критерий за определяне размера на обезщетението при деликт, не е абстрактно понятие, а предпоставя винаги преценка при мотивирано изложение, а не изброяване на обективно съществуващи, конкретни обстоятелства, като характер на увреждането, начин на извършването му, интензитета и продължителността на търпимите болки и страдания, допълнително влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания. На тази база следва да се прецени обезщетението за неимуществени вреди за претърпените болки и страдания.

По делото е установено, че настъпилото телесно увреждане на ищцата е счупване на долно рамо на срамната кост на таза, възстановяването е продължило около 4 седмици с постелен режим, 6-тата седмица с помощни средства и пълно възстановяване след 8-та седмица. Не е провеждано болнично лечение, а домашно. Няма данни за настъпили усложнения според вещото лице. Имала е нужда от чужда помощ за ежедневието си, тъй като е била обездвижена. Въз основа на обсъденото съдът приема, че следва да се определи обезщетение в размер на 30 000лв., ведно със законната лихва от 12.12.2015г до окончателното изплащане на сумата.

По възражението за съпричиняване следва да се съобрази изложеното в СМАТЕ, съгласно което поставеният предпазен колан има значение при челни удари. Увреждането е настъпило при страничен удар и би могло да настъпи и ако пострадалата е била с поставен предпазен колан.

Поради различните правни изводи на двете инстанции, решението на първоинстанционният съд следва да се отмени в частта му, с която исковата претенция е отхвърлена за сумата от 30 000лв., ведно със законната лихва върху нея от 12.12.2015г. до окончателното ѝ заплащане, като се потвърди в частта му, с която същата е отхвърлена до пълния предявен размер от 48 000лв.

С оглед изхода на спора и на основание чл.38, ал.2 ЗАдв. следва да бъде осъдено ЗС „Лев Инс” АД да заплати на адвокат М. Н. –Т. сумата от 1447.50лв. за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция и сумата от 1447.50лв. за адвокатско възнаграждение пред първата инстанция и на основание чл.78, ал.1 ГПК на А.С. С. с ЕГН ***** сумата от 6.25лв. за разноски.

Следва да бъде осъдена на основание чл.78, ал.3 ГПК А.С. С. с ЕГН ***** да заплати на ЗК „Лев Инс” АД с ЕИК 121130788 сумата от 38 лв. за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция. Следва да се отмени решението в частта му, в която е осъдена А.С. С. с ЕГН ***** да заплати на ЗК „Лев Инс” АД сумата за разликата от 288.80лв. до 760лв. за разноски пред първата инстанция.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 262912/10.05.2021г, постановено по гр.д.№ 9660/2017г по описа на СГС, I ГО, 9-ти с-в, В ЧАСТТА му с която е отхвърлен предявеният от А.С. С. с ЕГН *****, срещу ЗК „Лев Инс” АД с ЕИК 121130788 иск с правно основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./ за плащане на обезщетение за неимуществени вреди за сумата от 30 000лв., настъпили в резултат на ПТП от 12.12.2015г, ведно със законната лихва върху тази сума от 13.12.2015г до окончателното ѝ плащане и е осъдена А.С. С. да заплати на ЗК „Лев Инс” АД на основание чл.78, ал.3 ГПК направените по делото разноски за разликата от 288.80лв. до 760лв. КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗК „Лев Инс” АД с ЕИК 121130788 ДА ЗАПЛАТИ на А.С. С. с ЕГН *****, на основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./ обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000лв., за претърпените болки и страдания от телесни увреждания, настъпили в резултат на ПТП от 12.12.2015г, ведно със законната лихва върху тази сума от 13.12.2015г до окончателното ѝ плащане.

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция за разликата от 30 000лв. до 48 000лв., ведно със законната лихва от 12.12.2015г до окончателното изплащане и в частта му, с която е осъдена А.С. С. с ЕГН ***** да заплати на ЗК „Лев Инс” АД сумата от 288.80лв. за разноски пред първата инстанция.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 ЗАДВ. ЗК „Лев Инс” АД ДА ЗАПЛАТИ на адвокат М. Н. –Т. сумата от 1447.50лв. за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция с вкл. ДДС и сумата от 1447.50лв. за адвокатско възнаграждение пред първата инстанция с вкл. ДДС и на основание чл.78, ал.1 ГПК на А.С. С. с ЕГН ***** сумата от 6.25лв. за разноски.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК А.С. С. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на ЗК „Лев Инс” АД с ЕИК 121130788 сумата от 38 лв. за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____